

Идете преко Улице Матије Гупца, затим Отона Жупанчича и кроз Сињску, а пошто је она до ње једносмерна вратите се на Славка Колара, можда и до Станка Враза па све до Улице Јозе Шћурле, она је двосмерна. Ако ни тамо не нађете ово што тражите, вратите се Улицом Аугуста Шеное па до Далматинске. Малчице даље имате једно скретање које води у Задарску улицу, па онда возите до Госпићке, е ту бисте могли да завршите посао, осим ако оно што тражите нису пребацили у Улицу Франца Розмана, можда и у Сплитску или Ивана Левстика, најдаље Штросајерову или Далматинску, мада бих вам саветовао да одмах одете у Хрватску улицу, али припазите, постоје две са тим именом на подручју града.

Где овај замишљени монолог добронамерног, на помоћ спремног грађанина, може да се одигра? У Сплиту, Загребу, Осијеку..? Не. Град који у својим недрима има све набројане улице зове се Београд. Ни у једном од наведених хрватских градова данас нећете пронаћи улицу чије би име подсећало на време постојања Југославије, не дај боже на Србе и Србију.

Истина, у Загребу постоји Улица Николе Тесле, али Теслу Хрвати у своје тефтере бележе као "хрватског знанственика" и немају проблем с том улицом. Као ни са Улицом Јосипа Руњанина, човека који је компоновао химну "Лијепа наша". Кроз историјске и школске књиге Руњанина представљају као "хрватског складатеља и часника". Иначе, Руњанин је по оцу и мајци био Србин, пореклом из села Руњани код Лознице и није се звао Јосип већ Јосиф. Уз остало, написао је и песму "Радо Србин иде у војнике". Класичан пример хрватске историографије, али није овде реч о Хрватима.

Недавно је у Београду, кроз медије и у Скупштини града, одзвањао протест због одлуке да једна улица у овој вароши понесе име Бране Црнчевића. Неки функционери ДС и дружина "либералне, проевропске Србије" сматрају да Црнчевић не заслужује ни сокак јербо је, кажу, служио Милошевићу и био међу оснивачима Српске напредне странке. Књижевни и уопште уметнички опус Б. Црнчевића њих не интересује. Њима је политичко опредељење мерило свих вредности, а своје сопствено постављају као меру ствари. Ко мисли другачије, тај је националиста, шовиниста и фашиста. Шта је Црнчевић према Штросмајеру и Фрањи Огулинцу?

"А тко је нас побиједио? Ови ушљиви балкански Цигани, који читаве дане жваћу лук и пљуцкају по апсанама, ова неписмена багра за вјешала, тој данас Европа вјерује и дала јој је у руке некакве барјаке."

Ово је 1919. године, кукајући због тријумфа Србије у Великом рату, записао Мирослав Крлежа, а објављено је 1954. године, априла месеца, у часопису "Република". Наравно, и Крлежа има своју улицу у Београду. На Звездари.

(Вечерње новости)